

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2ECdo/1/2021
Identifikačné číslo spisu:	5316206246
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2021
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:5316206246.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnených 1/ Z. J., bývajúceho v H., 2/ K. J., bývajúcej v H., zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom v Čadci, Potočná 2835/1 A, proti povinnej G. P., bývajúcej v H., zastúpenej advokátskou kanceláriou STEHURA & partners, v.o.s., so sídlom v Čadci, Fraňa Kráľa 2080, o vymoženie uloženej povinnosti, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 3Er/423/2016, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Čadca z 23. augusta 2019 č. k. 3Er/423/2016-70, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Oprávneným 1/ a 2/ priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Uznesením Okresného súdu Čadca (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 13. decembra 2018 č. k. 3Er/423/2016-43 vyššia súdna úradníčka Okresného súdu Čadca rozhodla tak, že námietky povinnej proti exekúcii zamietla. V odôvodnení vyššia súdna úradníčka uviedla, že exekučným titulom, na podklade ktorého je daná exekúcia vedená, je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/22/2009-534 zo 7. júla 2015, právoplatný 7. januára 2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/431/2015-592 zo 14. decembra 2015, ktorým súd rozhodol, že odporkyňa ako vlastníčka rodinného domu č. XXX čiastočne postaveného na parcele CKN č. 358/3 zapísaného SK P. na LV č. XXX pre kat. úz. H. na svoje náklady je povinná odstránením dverí a zamurovania vstupu do pivničných priestorov rodinného domu č. XXX umožniť a strpieť prístup navrhovateľom 1/, 2/ ako vlastníkov rodinného domu č. XXX postaveného na parcele CKN č. 538/2 zapísaného SK P. na LV č. XXX pre kat. úz. H. do pivničných priestorov rodinného domu č. XXX cez spoločný vchod nachádzajúci sa v suteréne rodinného domu č. XXX, v tejto časti postavený na parcele navrhovateľov 1/, 2/ CKN č. 538/2 tvoriaci samostatne uzatvorenú časť suterénu rodinného domu č. XXX o šírke 1,20 m a dĺžke 2,90 m, výmere 3,48 m² podľa nákresu znalca Ing. Vladimíra Kubinca tvoriaceho prílohu znaleckého posudku č. 117/2011 zo 7. novembra 2011 označenú ako pôdorys suterénu, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výslovila, že v exekučnom konaní musí byť rešpektovaný zánik práva. Z podstaty exekučného konania vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného orgánu štátu alebo iným

zákonným spôsobom. Z tohto dôvodu bolo nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v konaní o veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) bolo potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Nakoľko povinná v podaných námietkach nepreukázala ani zánik vymáhaného nároku (predložila len fotografiu, z ktorej nie je zrejmé, aké dvere zamurovala), ani prekážku, ktorá by bránila jeho vymáhateľnosti, ani iné dôvody neprípustnosti exekúcie, súd prvej inštancie námietkam povinnej proti exekúcii nevyhovел a tieto ako nedôvodné zamietol.

2. Následne súd prvej inštancie uznesením z 23. augusta 2019 č. k. 3Er/423/2016-70 (ďalej aj ako „napadnuté uznesenie“) sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Čadca z 13. decembra 2018 č. k. 3Er/423/2016-43 zamietol. Súd prvej inštancie konštatoval, že exekučným titulom, na podklade ktorého je daná exekúcia vedená, je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/22/2009-534 zo 7. júla 2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/431/2015-592 zo 14. decembra 2015. Nakoľko povinná v podaných námietkach a ani v podanej sťažnosti nepreukázala ani zánik vymáhaného nároku (predložila len fotografiu, z ktorej nie je zrejmé, aké dvere zamurovala), ani prekážku, ktorá by bránila jeho vymáhateľnosti, ani iné dôvody neprípustnosti exekúcie, súd prvej inštancie sťažnosti povinnej nevyhovел a sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

3. Proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie podala povinná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 420 písm. f/ CSP. Povinná uviedla, že svoju povinnosť v zmysle rozhodnutí splnila, keďže odstránila dvere a zamurovala vstup do pivničných priestorov rodinného domu č. XXX. Výrok rozsudku OS sp. zn. 4C/22/2009 zo 7. júla 2015 je však nejednoznačný, neurčitý a nezrozumiteľný, a preto tvrdí, že je nevykonateľný. V tomto výroku nie je presne definované, ktoré dvere je potrebné odstrániť a ako treba zamurovať vstup do pivničných priestorov rodinného domu č. XXX. Súd prvej inštancie tým, že zamietol jej sťažnosť, porušil jej procesné práva v tom, že napriek tomu, že povinná splnila svoju povinnosť a odstránila dvere a zamurovala vstup do pivničných priestorov rodinného domu č. XXX, danú sťažnosť zamietol, a tým došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Dovolateľka preto navrhla, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie, a aby vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

4. Oprávnená 2/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že nemožno dovolaním napadnúť rozhodnutie z toho dôvodu, že nie je zrejmé, akým procesným postupom znemožnil súd strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tým, že legitimne súd prvej inštancie zamietol sťažnosť, neporušil procesné práva povinnej, nakoľko v tej dobe ani v súčasnosti nie je splnená povinnosť povinnej na základe rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/22/2009-534 zo 7. júla 2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/431/2015 zo 14. decembra 2015, o čom bol i súdny exekútor informovaný. Zároveň žiadala priznať všetky trovy dovolacieho konania.

5. Súdna exekútorka vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že povinná bola výzvou z 10. septembra 2019 vyzvaná, aby do 14 dní od doručenia výzvy splnila uloženú povinnosť. Dňa 22. októbra 2019 sa dostavila do kancelárie a predložila návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uvádza, že svoju povinnosť má splnenú. Oprávnený 23. októbra 2019 telefonicky oznámil, že uvedenú povinnosť nespĺnila a žiada pokračovať v exekúcii. Povinná bola telefonicky vyzvaná, aby umožnila súdnej exekútorkе obhliadku, prípadne doložila svoje tvrdenie fotodokumentáciou. K dnešnému dňu nebola umožnená obhliadka, ani žiadny dôkaz, ktorý by potvrdil, že povinná svoju povinnosť splnila.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:
8. Podľa tohto zákona sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak (§ 2 CSP). Z hľadiska právnej úpravy prípustnosti dovolania „iným“ zákonom v zmysle tohto ustanovenia je tiež Exekučný poriadok.
9. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.
10. Ústavný súd SR sa vo svojej rozhodovacej činnosti viackrát stotožnil s právnym názorom Najvyššieho súdu SR ohľadne časovej pôsobnosti ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku účinného od 1. apríla 2017 (II. ÚS 185/2018, I. ÚS 74/2019). Najvyšší súd SR judikoval, že použitie okamžitej aplikability ustanovenia § 202 ods. 4 je nevyhnutné, ak sú kumulatívne splnené dve podmienky. Dovolanie musí byť podané (dovolacie konanie začaté) a zároveň rozhodnutie, proti ktorému dovolanie smeruje, musí byť vydané za účinnosti novej procesnej úpravy Exekučného poriadku účinnej od 1. apríla 2017.
11. V preskúmvanej veci prvoinštančný súd rozhodol 23. augusta 2019 a dovolanie povinnej podané dňa 6. novembra 2019 smeruje proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Z dôvodu neprípustnosti dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vydanom po 1. apríli 2017, dovolací súd dovolanie povinnej odmietol v zmysle § 447 písm. c/ CSP, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.
12. Nad rámec vyššie uvedeného dáva dovolací súd do pozornosti skutočnosť, že dovolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je v zmysle § 420 písm. f/ CSP rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani konečným rozhodnutím odvolacieho súdu o veci vymedzenej žalobou/návrhom, preto je dovolanie proti takémuto uzneseniu vylúčené.
13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).
14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.